

Tak ťažko je veriť ti, Pane. Veriť, že krížová cesta môjho života tiež skončí slávnym vzkriesením ako tá tvoja. Tak veľmi chcem tomu veriť, Pane, a ty vieš, aká veľmi slabá je moja viera. Pomôžeš mi prosím? Krok po kroku sa mi s tebou bude ľahšie niesť môj kríž, ktorý by som najradšej zahodil a utiekol. Zostať verný ako ty... To by som chcel. No potrebujem k tomu teba, tvoju prítomnosť blízko po mojom boku...

ÚVOD

„Striehnime na spravodlivého, lebo je nám na ťarchu, protiví sa našim výčinom, vyčíta nám prestúpenia zákona, vytýka nám chyby proti výchove. Honosí sa, že má znalosť o Bohu, nazýva sa synom Pánovým. Žalobou je proti nášmu zmýšľaniu, už aj pohľad naňho je nám na ťarchu. Veď je život jeho nepodobný ostatným, odlišné sú jeho chodníky. Pokladá nás za spotvorených, bočí od ciest našich ako od nečistoty, blahoslaví koniec spravodlivých, chválieva sa, že Boh je mu otcom. Pozrimeže, či sú jeho reči pravdivé, vidíme, ako sa mu povodí. Ak je totiž spravodlivý vskutku Božím synom, zastane sa ho a vytrhne ho z rúk odporcov.

Skúšajme ho potupou a mukami, aby sme poznali jeho pokojnosť a vyskúšali jeho pevnosť. Odsúdme ho na smrť najpotupnejšiu, veď vraví, že sa mu dostane záchrany.“ (Múd 2, 12-20)

I. ZASTAVENIE: ODSÚDENÝ

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Ježiš sa vzpriamil a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik Ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja Ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš.“ (Jn 8, 10-11)

Pane, toto bol tvoj postoj, postoj plný tolerancie. Zahanbil si ich jednoduchou otázkou: „Kto z vás je bez hriechu?!...“ A všetci zutekali zahanbení, bez slova. A o pár dní, týždňov..... „sedíš“ na lavici obžalovaných sám...

Ján píše: „Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“ Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súdte podľa svojho zákona!“ Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ (Jn 19, 29-31)

Nepoučili sa z tvojho príkladu odpúšťania, ale išli si tvrdo za svojim.... Tentokrát ani nevedeli Pilátovi odpovedať na otázku, z čoho Ťa má vlastne obviniť.

Pane, ako často sa mi stáva, že odsudzujem druhého bez priamej príčiny, bez toho, aby som si i ja položil otázku: A či som vari ja bez hriechu? Ako často nepátram po pravde a nepýtam sa: „Pane a čo je pravda?“ Pane, mám málo síl pravdu žiť i pravdu prijať. Prosím o život žitý v pravde, lebo „pravda ma oslobodí.“

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

II. ZASTAVENIE: KRÍŽ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová

Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

„Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“ (Mt 11, 29-30)

Čože? A to Ti ako mohlo napadnúť. Vraj príjemné, ľahké.... A čo povieš teraz, keď máš kus ťažkého dreva na zbičovanom tele, keď čo len nepatrný pohyb ti robí problém a nie to ešte vláčiť kus dreva. Pane, čo sa nevzbúriš, veď máš moc. A ty? Neodpovedáš. Neodpovedáš ani Pilátovi, keď sa ťa snažil prepustiť. Ticho.... Ticho a poslušne berieš kríž.

Pilát povedal: „Hľa človek...“ Pane, hľa človek kľučí pred твоjím krížom – znamením hriechu, lásky i víťazstva. Hľa človek prosí o silu do každého dňa, hľa človek prosí o odpustenie a hľa človek túži primknúť sa bližšie k tebe, hľa človek ťa túži milovať a hľa človek ťa túži milovať i v krížoch.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

III. ZASTAVENIE: PÁD

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržiaval sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom.“ (Flp 2,6-7)

Ešte pochybuješ o Božej veľkorysosti? Ešte pochybuješ, keď hovoríš, že tebe už niet pomoci?

Prach dráždi a špiní. Ježiš, zmietaš sa v prachu, v špine ako toľkokrát ja. Hoci stačilo povedať slovo – veď pri toľkých to platilo – prečo si ho nevyriekol, prečo si si „nepomohol“, neukončil to pri prvom páde?

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Mal som síce Božskú moc, ale bol som človek a ľudí som prišiel vykúpiť, chcel som ti byť podobný i v páde, aby si bol ty podobný mne v láske.

Pane, ale práve milovať je tak ťažké, práve to ma sáca do prachu – láska. Nemám síl.

Ani ja som nemal a vstal som... Nezabúdaj, do cieľa prídeš, len keď ostaneš v pohybe napriek slabosti, lenivosti, bolesti, beznádeji. Nezabúdaj, že pred tebou som išiel ja.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

IV. ZASTAVENIE: MATKA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kralovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ (Lk 1, 30-33)

Tak takéto slová si počula a ešte mnoho iných, ktoré si si uchovávala v srdci, ako hovorí Písmo. Počula si i slová: „a tvoju dušu prenikne meč bolesti...“ Od vlastného syna si počula: „A kto je moja matka?...“ Určite sa ti všetky vynorili v hlave, keď si doprevádzala svojho syna s krížom. Čo sa ti premietalo v hlave? Chaos? Dôvera? Otázky? Zlosť? Bezradnosť? I moja matka počuje často podobné slová. I moja matka ostáva v úzadí a ticho trpí. Matky trpia dvakrát toľko, keď trpia ich deti.

„Hľa tvoj syn, hľa tvoja matka...“ boli to jedny z posledných slov tvojho syna. Hľa tvoj syn, hľa tvoja dcéra, hľa ja. Mama, nehnevaj sa na mňa za moju nevšímavosť, za moje nedocenenie tvojej snahy. A teba Božia matka prosím, vyprosuj mi dar poslušnosti a úcty, dar pokory a tichosti.

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

V. ZASTAVENIE: POMOC

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom.“ (Lk 23,26)

Pane, ani neviem, chcem hovoriť o láske, žiť v láske, pýtam sa, čo je to láska, kde má láska hranice, kde je jej maximálne naplnenie? Prichádzam na to, že pomoc druhému ešte nie je to maximum, čo môže človek pre druhého urobiť. Pomoc poteší, pomoc je potrebná, pomoc niečo stojí, pomoc chce sebazaprenie, treba obetovať čas, možno zmeniť plány, ale..... nie je to vrchol lásky.... Vrchol lásky je obeta.

Prijímaš pod svoj kríž i človeka ufrflaného, ktorý sa mení pod твоjím krížom na človeka viac súciteľného. Chcem i ja prísť pod tvoj kríž, i ja som dnes Šimon vyzvaný ti pomôcť. Nech ťarcha môjho kríža alebo kríža niekoho cudzieho ma mení na človeka ochotného pomáhať niesť kríž, ale i na človeka, ktorý ochotne pomoc prijme.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

VI. ZASTAVENIE: VERONIKA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

„Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Ale kto mňa zaprie pred ľuďmi, bude zaprený pred Božími anjelmi.“ (Lk 12, 8-9)

Teraz si poviem, no škoda, že som vtedy nebol, nebola na mieste Veroniky. Určite by som to urobil, urobila aj ja.

Naozaj? I tí najbližší sa rozpíchlí a celé to sledovali len tak z bezpečnej vzdialenosti. Obyčajná, jednoduchá žena prejavila súcit. Veď možno ani Ježiša nepoznala a Ježiš ju. Prejaviť súcit slovne, to ešte zvládneme, ale čo tak prejaviť ho i v skutku?

Pane, prosím o odvahu. Som silný v reči, slabý v skutku. Daj mi prosím silu byť v správnu chvíľu na správnom mieste. Daj mi silu ťa vyznať, i keď všetci ťa budú popierať. Nieкто raz povedal: „Hovor o Ježišovi, keď sa ťa budú pýtať. A ži tak, aby sa ťa na neho pýtali.“ Pane, nech i v našej dobe udivujeme svet skutkami lásky, nech všetci hovoria o nás: „Pozrite, ako sa milujú.“ Nech zatúžia mnohí po živote s Kristom.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

VII. ZASTAVENIE: DRUHÝ PÁD

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie.“ (Iz 53, 2a-3)

A opäť staré, známe miesto. Pád k zemi, pád do prachu. Ešte stále kráčaš? Ešte stále si sa nevzdal? Ešte stále mi dokazuješ svoju lásku?

Chcem veriť, Pane! (križová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

A ja, ešte stále svojím pádom dokazujem svoju slabosť. Pane, tento druhý pád mi dáva nádej. Ty dávaš nádej mne na opätovné vstanie, opäť ma neodsudzuješ, a ja? Ja sa na biedu tohto sveta radšej ani nepozriem, veď na to sa nedá dívať. Ja som ja a ostatní nech si žijú tak, ako si to zariadili. Ja sa borím so životom, tak nech sa boria so životom i oni.

Teraz máš dosť síl to všetko zvládnuť, si mladý, si pri sile. Ale, keď padneš ty, keď sa pošmykneš, kto potom zdvihne teba? Ja som pomohol tebe zdvihnúť hlavu z prachu a ty ju môžeš dvíhať ďalším. Ty môžeš pomôcť vstať iným.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

VIII. ZASTAVENIE: PLAČÚCE ŽENY

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi“ (Lk 23, 27-28)

V tejto časti Písma sa spomínajú ženy, ktoré boli v tej dobe zaznávané, boli len akýmsi majetkom a práve k nim sa prihováraš. Nie k zástupu, ale k ženám. Žena je stvorenie veľmi citlivé. Zraniť city ženy nie je veľmi ťažké.

Muži, nezraňujte a milujte svoje manželky, chlapci majte úctu k dievčatám. Dievčatá majte úctu k sebe samým a nepredávajú sa veľmi lacno. Ženy budujte to teplo, ktoré dokáže dať len rodina.

Pane, pomôž nám načúvať slzám našich blízkych. Pomôž nám počúvať i slová nevyrieknuté. Pomôž nám počúvať srdcom.

Chcem veriť, Pane! (križová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

IX. ZASTAVENIE: POSLEDNÝ PÁD

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„... a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel...“ (Iz 53,6)

Obetoval sa, pretože sám chcel.... Tak predsa si to nevzdal... Čudoval som sa ti už pri prvom páde. A teraz tu pri vrchole padáš. Musel si byť veľmi presvedčený o správnosti svojej cesty a tá obrovská sila, ktorá ťa vyviedla až tu hore na Golgotu. Pane, spoznať cestu, správnosť voľby, to je naozaj veľmi ťažké. Človek si vždy nájde argument na to ako nepokračovať v ceste, ako sa vzdať, ako sa vrátiť, ako sa ospravedlniť za svoju cestu i činy pred ľuďmi i pred Bohom.

Pane, prosím o spoznanie mojej cesty. O význam, prečo sa tu oplatí žiť. O silu kráčať i v najväčšej temnote môjho života, kráčať v pravde i za bolestivých okolností. Neprestávať a ísť. Ísť až tam hore na Golgotu svojho života. Pane, ukazuj mi cestu...

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

X. ZASTAVENIE: ZVLIEKANIE ZO ŠIAT

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty...“ (Jn 19, 23)

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

„Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili lós.“ A vojaci to tak urobili.“ (Jn 19, 24)

... a zobrali ti i to posledné, ktoré si mal, šaty a s nimi i tvoju ľudskú dôstojnosť. Bol si ako výhra v lotérii. I Judáš povedal: „čo mi dáte, keď vám ho zradím“, bol si v hre. V šachu aj mňa často drží moja závislosť. Závislosť na peniazoch, hrách, drogách, alkohole. Závislosť na postavení a manipulovaní druhých. Závislosť na mojom egu, závislosť byť niekým.

Kde je moja ľudská dôstojnosť, často utopená v alkohole? A kde ostal človek? Kde ostala ľudskosť v mojom konaní? Ako ľahko strhnem šaty dôstojnosti tomu druhému svojim ponižovaním, ľahostajnosťou, sebeckosťou. Ako ťažko sa opäť obliekajú narušené vzťahy.

Pane, prosím ťa pomôž mi pochopiť, že nie len šaty robia človeka. Pomôž mi pochopiť, že i ten najposlednejší má svoje srdce a nosí obraz Boha v sebe. Pomôž mi žiť v láske a v pravde. Daj mi silu kráčať i proti prúdu.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

XI. ZASTAVENIE: PRIBÍJANIE

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

Čo znamená „byť ukrižovaný s Kristom“. Nechať sa pribiť s Kristom na drevo kríža. Bláznovstvo? Pane, chcem byť tvojim bláznom. Blázon, ktorý sa pre nič za nič dá ukrižovať, vlastne nie pre nič za nič, je to pre lásku. Až takto láska bolí? Až tak je láska silná? Až toto dokáže láska?

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Pane, chcem dennodenne objímať a niesť svoj kríž. Krížová cesta vedie na kopec, odkiaľ možno zhora pozrieť na ľudskú biedu, zašlú slávu, lesk a bohatstvo. Vlastný vrch, vlastná Golgota je vo vlastnom srdci. Boh vidí, čo ťa tvoj život stojí námahy a plače s Tebou, púšťa slzu na zem a tá sa rozbíja o skalú tvojho, môjho srdca. Nech rozbije táto Božia slza tvrdý kameň môjho srdca, nech tečie pravidelne až mi vyhlíbi priehlinu, kde ostane táto slza a neroztriešči sa, ale ostane v srdci malá studňa veľkej Božej lásky.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

XII. ZASTAVENIE: UMIERANIE

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha a vydýchol. (PAUZA)

Chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ (Mk 15, 36-39)
(PAUZA)

Aký dôkaz ešte potrebujem, aby som uveril?! Chcem vôbec ten dôkaz vidieť? Pane otvor oči môjho srdca, pretože tie podstatné veci dokážem vidieť iba srdcom.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

XIII. ZASTAVENIE: SKLADANIE Z KRÍŽA

Chcem veriť, Pane! (krížová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Hľa, prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozprchnete, každý svojou stranou, a mňa necháte samého. Ale nie som sám, lebo Otec je so mnou. Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.“ (Jn 16, 32-33)

No koľkí ostali pod krížom? Štyria. Nevyvolil si si ich dvanástich? Neuzdravil si ich desiatky, stovky, tisíce?

Nasýtil si viac ako päťtisíc ľudí. Teraz, keď im nemôžeš byť nápomocný, ťa nepotrebujú. Teraz už zabudli, čo všetko videli a zažili s tebou, keď ťa ľudia chceli urobiť kráľom. Kde sú? Kde som? Kde som ja, keď sa cítim sám? Kde som ja, keď sa nemám až tak v živote dobre. Kde som ja, keď mám trápenie? Ostávam pri kríži alebo utekám niekam, sťažujem sa, že ma nezachrániš? Si pre mňa mŕtvy?

Pane, možno som zbabelo utiekol, ale chcem prísť späť. Zhliadni na moju úbohosť, ovládni a prenikni ma tak úplne, aby môj život bol odrazom tvojho života. Aby som nikdy nezabudol, že keď začnem pochybovať o tebe, o tvojej sile a láske, nech kríž je mementom a odoženie všetky pochybnosti a dokážem sa ponoriť a pochopiť tú obrovskú lásku k nám. Urobil si to, pretože si to chcel. I ja veľmi chcem.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

XIV. ZASTAVENIE: POCHOVANIE

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

„Vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať. Budete žiaľiť, ale váš smútok sa premení

Chcem veriť, Pane! (križová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

na radosť. Aj vy ste teraz smutní; ale zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať. A vašu radosť vám nik nevezme. V ten deň sa ma už nebudete na nič opytovať.“ (Jn 16, 20-22)

Ani jeden pohreb nie je príliš príjemná záležitosť. Smútok je silnejší ako nádej. Strata je veľká a ostáva prázdne miesto. Stratiť istoty, stratiť postavenie, zájsť do tmavého hrobu beznádeje je niečo, čo človeka privádza do hrobu. Tvoj hrob bol nový. I v živote sú dennodenne nové situácie. I v živote môže svitať vždy nový deň, deň, kedy vyjdeme z tmy na svetlo.

Pane, prosím Ťa za všetkých, ktorí sú v tme a veľmi potrebujú svetlo. Prosím Ťa i za tých, ktorí si na tmu zvykli, aby zatúžili po svetle. Prosím Ťa za tých, ktorí majú strach, strach zo smrti, strach zo života. Pomôž nám odvaliť ten kameň, ktorý bráni preniknúť svetlu no nášho hrobu, kameň nášho egoizmu a prílišnej sebalásky.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami...

ZÁVER

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti...

V knihe Múdrosti sa píše:

„Duše spravodlivých sú však v Božích rukách, muka sa ich nedotkne. Nemúdri sa nazdávali, že je po nich; za nešťastie posudzoval sa ich odchod, za skazu ich poberanie od nás. Oni sú však na pokoji. Lebo keď aj, podľa mienky ľudí, pretrpeli muky, jednako ich nádej bola plná nesmrteľnosti. Po nedlhom treste prijmú veľké dobrodenie, pretože ich skúšal Boh a zistil, že sú ho hodni. Vyskúšal ich ako zlato v peci a prijal ich ako celopalnú obeť. Skvietť sa budú v čase svojho navštívenia, prebehnú sťa iskry cez trstinu, súdiť budú ľudstvo, nad národmi panovať a Pán bude večne vládnuť nad nimi. Tí, čo mali v neho nádej, poznajú pravdu a čo boli verní, v láske zotrávajú pri ňom, lebo milosti a zľutovania sa dostane jeho vyvoleným.“ (Múd 3, 1-9)

Chcem veriť, Pane! (križová cesta z Terchovej)

Napísal Hanka Švecová
Pondelok, 15 Marec 2010 14:12

Ježiš hovorí: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ (Jn 11,25-26)

Verím tomu?

Verím Pane, chcem veriť Pane, že s tebou zvíťazím nad každým zlom, že u teba som v bezpečí. Verím Pane, pomôž mojej nevere. Amen.

Autor: Anna Švecová, Terchová